

УПУТСТВО ЗА ПИСАЊЕ ИЗВЕШТАЈА О ОЦЕНИ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ
Кликните да бисте почели унос текста.
1. Датум и орган који је именована комисију 23. 12. 2014. Научно-наставно веће Филолошког факултета Универзитета у Београду
2. Састав комисије са знаменом и презимена сваког члана, звања, назива и научне области за коју је изабран у звање, датум избора у звање и назив факултета, установе у којој је члан комисије запослен:
1. Јован Делић, редовни професор, српска књижевност, српска књижевност двадесетог века, 15.7.2009, Филолошки факултет Универзитета у Београду
2. Драган Хамовић, научни сарадник, наука о књижевности, српска књижевност, 2. 11. 2011, Институт за књижевност и уметност
3. Ирена Шпадијер, доцент, српска књижевност, средњовековна књижевност, 29.6.2010, Филолошки факултет Универзитета у Београду
4. Кликните да бисте почели унос текста.
5. Кликните да бисте почели унос текста.
II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ
Кликните да бисте почели унос текста.
1. Име, име једног родитеља, презиме: Марко Милан Радуловић
2. Датум рођења, општина, република: 12.5.1984, Савски венац, Србија
3. Датум одбране, место и назив магистарске тезе: Кликните да бисте почели унос текста.
4. Научна област и назив магистарске тезе: Кликните да бисте почели унос текста.
III НАСЛОВ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:
Српско-византијско наслеђе у српској поезији друге половине двадесетог века (Васко Попа, Миодраг Павловић, Љубомир Симовић, Иван В. Лалић)
IV ПРЕГЛЕД ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ: Навести кратак садржај са знаменом броја страна по главља, слика, шема, графика и сл.
Докторска дисертација Марка М. Радуловића има триста три стране компјутерски штампаног текста и састављена је из следећих делова: Уводна разматрања: српско-византијско наслеђе и модерна српска књижевност, 1–39; Васко Попа – песник српске интегралне културе, 40–72; Миодраг Павловић – пародија и патос сећања, 73–167; Љубомир Симовић – пастирски и мистични вид песништва, 168–200; „Појање у погрешном простору“ – поетика и теодицеја Ивана В. Лалића, 201–268; Закључна разматрања: видови српско-византијског наслеђа у српској модерној поезији, 269 – 288; Литература, 289 – 302; Биографија, 303. Пре ових делова у раду постоји сажетак на српском и енглеском језику. У раду се истражује српско-византијско наслеђе у модерном српском песништву друге половине двадесетог века на примерима најистакнутијих српских песника (Васка Попе, Миодрага Павловића, Ивана В. Лалића, Љубомира Симовића) и долази се до закључака да је снажно присуство тога наслеђа и да то наслеђе представља фактор континуитета и традицијске дубине српске књижевности.

V ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Рад је замишљен као аналитичко-синтетичка студија и то тако да се анализом песничких опуса четворице песника индуктивним путем убедљиво потврди хипотеза о снажном присуству српсковизантијске традиције у савременом српском песништву у целини. Општа оцена је да је дисертација и у целини и у појединачним анализама одговорила постављеном задатку и да је кандидат дошао до резултата који раније нису били систематски објављени нити познати у нашој науци о књижевности, иако је појединих наговештаја и истраживачких усмерења било у појединачним интерпретативним и критичким освртима. Кандидат је врло лепо поставио проблем у уводном делу и најавио правце истраживања што му је омогућило да дисциплиновано води дисертацију од почетка до краја. Он је прво поставио питање српсковизантијског наслеђа као битног дела културног идентитета и историјског континуитета српске књижевности. Потом је описао стваралачке трансформације тога наслеђа у српској књижевности прве половине двадесетог века. Затим је ставио акценат на традицију и интересовање за њу као битно обележје послератног српског модернизма које је у складу са модерним струјањима у светској књижевности и с тим у вези поставио проблем српсковизантијске традиције и односа модерне поезије према њој. Коначно, заштрио је свој проблем у завршном потпоглављу свога уводног дела разматрајући однос новог средњовековља и послератног модернизма. Уводом је изоштрени проблем, успостављен књижевноисторијски контекст, прецизирана терминологија и усмерен правац истраживања. Тако је постављен методолошки основ за даља истраживања. Потом се прелази на анализу конкретних песничких опуса. Прво се, природно, анализа усмерава на песништво Васка Попе. У средиште пажње постављена је збирка *Усправна земља* што је у складу са њеном тематиком, али се има у виду и целина Попинога песништва, посебно динамика односа митско-фолклорног и хришћанско-средњовековног наслеђа. Најобимније поглавље рада је посвећено стваралаштву Миодрaга Павловића. То је, такође, очекивано с обзиром на Павловићево настојање да својом *Антологијом српског песништва* продуби његову традицију, да успостави континуитете и присну везу са старом српском књижевношћу, а самим тим и са византијским наслеђем. Присуство тема и мотива који вуку корене из српсковизантијског наслеђа у Павловићевој поезији налагало је кандидату да се позабави са више Павловићевих збирки да прати поједине тематске линије у његовом песништву. Показало се да је Павловићев допринос овом виду успостављања континуитета доиста немерљив. Потом се прешло на анализу поезије Љубомира Симовића, односно на његов амалгам митског и историјског времена и искуства. Нарочито су значајни моменти у којима дисертација указује на националну упосебљеност универзалних вредности у Симовићевој поезији и на статус сакралног у њој. Акценат је стављен и на пастирки и мистички вид поезије Љубомира Симовића, што представља новину у секундарној литератури о овом песнику. Песник који је себе сматрао наследником и чуварем Византије, Иван. В. Лалић, добио је такође значајно место у дисертацији. Његова позиција у дисертацији – завршно место у аналитичком делу рада – сугерише идеју кандидата да се опусом овога песника засвођава и најсистематичније активира српсковизантијско наслеђе у модерном песништву, посебно у његовој последњој збирци *Четири канона*. У закључним разматрањима нису просто набројани закључци појединачних поглавља већ је аутор себи дао маха да храбро и изразито лично напише једно засебно и релативно независно поглавље. Овај део рада систематизује резултате истраживања и успоставља видове и модалитете активирања српсковизантијског наслеђа у модерном српском песништву. Закључни део рада наговештава и трасира правце даљег истраживања српсковизантијског наслеђа у модерној поезији, чиме ће се кандидат несумњиво бавити. Литература је подељена на два дела: попис извора обухвата тридесет шест библиографских јединица, а секундарна литература сто педесет шест наслова. Кандидат је проучио релевантну секундарну литературу и коректно се односећи према њој, показао висок степен независности у мишљењу, анализи и суђењу.

VI _____ Списак научних _____ и
стручних радова који су објављени или прихваћени за објављивање на основу резултата истраживања _____ у
оквиру дана докторске дисертације _____

1) „Велика Скитија Миодрaга Павловића. Мит – историја – култура.“, *Књижевна историја*, XLII 2010, стр. 231–268, УДК 821.163.41.09-1 Павловић М; 2) „Љубомир Симовић–Ново средњовековље“, у: *Зборник Матице српске за књижевност и језик*, Књ 59., св.3, Нови Сад 2011. УДК 821.163.41 - 14.09 Simović Lj, стр. 709–728; 3) „Ново средњовековље и дијачкисмисаосрпске поезије друге половине двадесетог века“, *Српска теологија данас*, у знамену: Институт за теолошка истраживања, Београд 2013. ISSN 2217-2491

Навести на зиверадова, где и кадасу објављени. У случају радова прихваћених за објављивање, таксативно навести на зиверадова, где и када ће бити објављени и приложити потврду о томе.

1) „Мистика Лазе К. Лазаревића“, *Свеске*, (Панчево) – књижевност, уметност, култура, Панчево, број 92, јун 2009. стр. 171–179; УДК 821.163.41.09-3 Лазаревић Л; 2) „Стваралачка (само)свест и традиција у Настасијевићевим приповеткама *Из тамног вилајета* (1)“, *Свеске*, (Панчево), број 93, септембар 2009. стр. 135–142; УДК 821.163.41.09-32 Настасијевић М; 3) „Стваралачка (само)свест и традиција у Настасијевићевим приповеткама *Из тамног вилајета* (2)“, *Свеске*, (Панчево), број 95, март 2010, стр. 178–187. УДК 821.163.41.09-32 Настасијевић М; 4) „Пародијски одзвони сећања“, *Песништво и књижевна*

мисао Миодрaгa Павловића, Зборник радова, Институт за књижевност и уметност, Учитељски факултет, Београд, 2010. UDC 821.163.41.09 Павловић М, стр. 367–396; 5) „Књижевност као функција културе“; у: *Језик, књижевност, култура Новици Петковићу у спомен*, Зборник радова, ур. проф. др Јован Делић и проф. др Александар Јовановић. Београд: Институт за књижевност и уметност/Филолошки факултет. Београд, 2011, UDC 82.09; 316.722; 81`22:82.0; стр. 135-150; 6) „Искушења говора – пародија и парадокси Матије Бећковића“, *О песмама, поемама и поетици Матије Бећковића*, Зборник радова, уредили Јован Делић, Драган Хамовић, Институт за књижевност и уметност, Учитељски факултет, Београд, Дучићеве вечери поезије Требиње, 2012. ISBN 978-86-7095-175-4, стр.203–230; 7) „Културолошки укрштај и естетски идеали Лазе Костића“, *Acqua Alta – Медитерански ејажи у модерној српској и италијанској књижевности*, Београд 2013. ISBN 978-86-7095-194-5

VII ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА

Докторска дисертација је први пут академски поставила сложено и неистражено питање и довела до закључака који су нови у науци о књижевности. Самим тим се може оценити да је докторска дисертација у потпуности одговорила своје циљу и да представља допринос српској науци о књижевности и на плану књижевне историје и на плану херменеутике.

VIII ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА НАПОМЕНА: Навести позитивну или негативну оцену начина приказа и тумачења резултата истраживања.

Из описа докторске дисертације и њене структуре, из описа и вредновања појединачних делова дисертације следи недвосмислен закључак да је кандидат веома добро проучио грађу, аналитички је осветлио и дошао до значајних научних сазнања. И на плану методолошког постављања проблема и на плану појединачних анализа и на плану уопштавања и синтезе кандидат је показао висок дар и дисциплину, поуздано знање и логичку доследност. Према томе, кандидат је веома добро водио своју дисертацију и изводио закључке.

X ПРЕДЛОГ:

На основу укупне оцене дисертације, комисија предлаже:

Комисија предлаже Научно-наставном већу Филолошког факултета у Београду да прихвати овај реферат као високу позитивну оцену докторске дисертације Марка М. Радуловића и да омогући кандидату усмену одбрану пред овом комисијом.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.